

STOWARZYSZENIE OBRONA ZWIERZĄT
ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów
tel. 607-171-458, www.obrona-zwierzat.pl
KRS 0000292939 REGON 260199276 NIP 656-22-72-801
Alior Bank S. A. **75 2490 0005 0000 4500 7398 2092**

“Możemy człowieka ocenić po tym, jak traktuje zwierzęta” - Immanuel Kant (1724-1804)

Jędrzejów, 02.04.2013 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach
za pośrednictwem
Sądu Rejonowego w Kielcach

sygn. akt II K 98/13

Zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 19.03.2013 r., sygn. akt II K 98/13

Skarżący, Stowarzyszenie Obrona Zwierząt, KRS 0000292939, organizacja pożytku publicznego, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, składa zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 19.03.2013 r., sygn. akt II K 98/13, zarzuca naruszenie przepisu art. 17 § 1 pk 7 kpk oraz wnosi o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy sądowi I instancji celem dalszego urzędowania.

Uzasadnienie

W zaskarżonym postanowieniu sąd I instancji jako jedyną przyczynę umorzenia postępowania wskazał zawisłość takiej samej sprawy przed Sądem Rejonowym w Kielcach (toczącej się pod sygn. akt II K 748/12). Sąd w końcowej części uzasadnienia postanowienia wskazał na możliwość istnienia jeszcze innej przesłanki umorzenia postępowania, jednak w żaden sposób nie przeanalizował tej przyczyny umorzenia postępowania, podając jako jedyną podstawę prawną swej decyzji właśnie zawisłość sprawy.

Zdaniem skarżącego sąd I instancji niezasadnie ograniczył badanie tożsamości spraw sygn. akt II K 748/12 oraz sygn. akt II K 98/13, jedynie do okoliczności, które wymienił w uzasadnieniu postanowienia (str. 4, akapit 2).

Skarżący wskazuje sądowi odwoławczemu, iż obie porównywane sprawy zasadniczo różnią się układem procesowym, w którym zawisły przed sądem.

sprawa sygn. akt II K 748/12

W sprawie tej układ procesowy, umożliwiający złożenie subsydiarnego aktu oskarżenia, został wyczerpany po wydaniu postanowień:

1. z dnia 30.12.2011 r. o „odmowie wszczęcia” śledztwa (faktycznie o umorzeniu śledztwa), sygn. akt 4 Ds. 425/11,
2. z dnia 23.05.2012 r. o uchyleniu w/w, sygn. akt II Kp 147/12,
3. z dnia 29.06.2012 r. o umorzeniu śledztwa, sygn. akt 4 Ds. 213/12.

Przy tym zostało wykazane, że prokurator wprowadził do obrotu prawnego wadliwą decyzję (w sposób niewłaściwy sformułował sentencję postanowienia z dnia 30.12.2011 r. w sprawie sygn. akt 4 Ds. 425/11).

sprawa sygn. akt II K 98/13

W sprawie tej układ procesowy, umożliwiający złożenie subsydiarnego aktu oskarżenia, został wyczerpany po wydaniu postanowień:

1. z dnia 29.06.2012 r. o umorzeniu śledztwa, sygn. akt 4 Ds. 213/12,
2. z dnia 27.12.2012 r. o uchyleniu przez prokuratora w/w postanowienia, wskutek uwzględnienia zażalenia,
3. z dnia 29.12.2012 r. o umorzeniu śledztwa, sygn. akt 4 Ds. 522/12.

Wymieniona w pierwszym układzie wadliwa decyzja prokuratora, zmusiła pokrzywdzonego do złożenia subsydiarnego aktu oskarżenia z ostrożności procesowej. Oskarżyciel, celem uchylenia skutków wadliwej decyzji prokuratora, zmuszony był wnieść akt oskarżenia, aby dochować ustawowych terminów.

Postanowieniem z dnia 23.11.2012 r., sygn. akt II K 748/12, Sąd Rejonowy w Kielcach zakwestionował spełnienie układu procesowego, z czym nie zgodził się oskarżyciel subsydiarny. Stanowisko skarżącego podzielił sąd odwoławczy (postanowienie z dnia 21.02.2013 r., sygn. akt IX Kz 800/12). W ten sposób sprawa sygn. akt II K 748/12 cały czas jest w toku.

W międzyczasie zaś prokurator, nie zważając na swój błąd w sposobie nazwania decyzji z dnia 30.12.2011 r. kontynuuje postępowanie przygotowawcze, wydając kolejne postanowienie o umorzeniu śledztwa w dniu 29.12.2012 r. Zdaniem pokrzywdzonego ponownie spełniony zostaje układ procesowy, a więc i tym razem pokrzywdzony, z ostrożności procesowej, zmuszony jest do złożenia subsydiarnego aktu oskarżenia (ponownie chodzi o dochowanie terminów ustawowych).

Oskarżyciel subsydiarny zakłada, że prokurator, jako profesjonalny oskarżyciel, zna prawo, swoje obowiązki i konsekwencje swoich działań. Tymczasem świadome wprowadzenie do obrotu prawnego przez prokuratora orzeczenia dotkniętego wadą, doprowadziło do sytuacji, w której w pierwszym przypadku zachodzi ryzyko umorzenia postępowania z powodu rzekomego niezastnienia układu procesowego, umożliwiającego złożenie subsydiarnego aktu oskarżenia. Zaś w drugim przypadku dochodzi do umorzenia postępowania z powodu zawisłości sprawy.

Wobec powyższego, zdaniem skarżącego porównanie obu spraw pod względem układów procesowych w których zawisły, wskazuje że mamy do czynienia z dwiema różnymi sprawami, których szanse toczenia się zależą od różnych czynników. Dlatego drugie z postępowań nie powinno być umorzone z powodu zawisłości wcześniej wszczętej sprawy.

Zaskarżone postanowienie sądu odwraca skutki błędu prokuratora przeciwko pokrzywdzonemu (oskarżycielowi subsydiarnemu). Jeśli bowiem uznać zaskarżone postanowienie sądu za prawidłowe, wówczas wszelkie skutki błędu prokuratora dotkną wyłącznie praw pokrzywdzonego. Nawet jeśli możliwe będzie uznanie stanowiska sądu I instancji za formalnie poprawne (w świetle art. 17 § 1 pkt 7 kpk), to na pewno zostaną naruszone zasady rzetelnego (uczciwego) procesu, które wykluczają obarczanie stron błędami organów procesowych.